

МЫ ВЫБІРАЕМ СЭРЦАМ

на ўрачыстым сходзе да Дня Незалежнасці

Людзі натоўпамі ішлі сюды, да Мінска — у сталіцу нашай радзімы, папрасіць хаця б дзесяць долараў, каб пракарміць сям'ю.

І тады я прапанаваў вам варыянты, не куларна, не маючы тады яшчэ ніякай абсалютна ўлады. І вы на рэферэндуме, падтрымаўшы мяне, узвалілі на мае плечы тады яшчэ маладога чалавека, гэту ношу. Як магу, так і нясу.

І павінен вам сказаць (прабачце за нясціпласць — гэта мы з вамі зрабілі): сёння вакол тэа, хто панеслі цяжкія страты ў гэты перыяд, чвэрць стагоддзя перабудовы, зайздросцяць беларусам, што яны спакойна прайшлі гэты шлях. Я гэта кажу, таму што сёння некаторым вельмі карціць, хочацца перавярнуць, рэформ. Толькі хачу вас папярэдыць, што ў выніку гэтых рэформ хтосьці наб'е кішэні, а вы зноў з каструлямі будзеце хадзіць з вёсак і сёл, Салігорска, Слуцка і іншых гарадоў у горад-герой Мінск. Вы хочаце сказаць, што гэтага не будзе? Будзе. Паглядзіце на Амерыку — найбагацейшая краіна. Паглядзіце на Заходнюю Еўропу — ім чаго карціць? Паглядзіце, што робіцца: апошнія падзеі і пандэмія парадзілі ў Злучаных Штатах Амерыкі 60 млн беспрацоўных, галодных бунты. Мы не Амерыка, мы не друкуем долары. Мы нават не Расія, якой няма куды дзяваць вуглевадароды, золата і металы. У нас толькі рукі, мазгі, галава на плячах. А для гэтага трэба, каб увесь свет працаваў, каб эканоміка ўсяго свету існавала. Калі эканоміка ўсяго свету закрывецца, закрываемся і мы, таму што мы экспертна арыентаваная эканоміка, таму што мы асноўную сыравіну і рэсурсы купляем з-за мяжы. Так жывуць многія сярэднія, малыя дзяржавы. Але для гэтага патрэбны мір, патрэбна ўзаемадзеянне. І мы ўсё робім для таго, каб узаемадзейнічаць.

Сёння Беларусь на разрыў. З Усходу нас баяцца страціць (і я гэта не ўтойваю, і разумею нашых братоў-расіян). Ды мы і бегчы нікуды не збіраемся: проста хочам, каб у нашым агульным доме, дзе мы жылі і жывём як браты, да нас ставіліся па-чалавечы. Вось адзінае патрабаванне, усё астатняе самі заробім.

З іншага боку, мы хочам, каб намі пастаянна не пануквалі: вы ж там глядзіце,

не дапусціце таго і гэтага, выбары правядзіце, як мы, нікога там не чапайце. Нядаўна вызначыліся французы. Ці ім аб гэтым гаварыць, калі яшчэ «жоўтыя камізэлькі» з вуліц не пайшлі?

Ідзе страшная канкурэнтная барацьба, і нам, беларусам, у гэтай барацьбе трэба выстаяць, прайсці прыгожа. Трэба не стварыць сабе праблемы, і да канца года мы выйдзем на той шлях развіцця, па якім ішлі заўсёды. Цяпер вострая барацьба, і яе абвастрыла не тое рукатворная, не тое выпадковая пандэмія. Але, як вы разумееце (асабліва людзі старэйшыя), выпадковага ў гісторыі нічога не бывае. І хутка вы гэта зразумеете, як зразумелі той асаблівы шлях, з якім мы ўступілі ў барацьбу з гэтай каранавіруснай інфекцыяй. Як вы мне не верылі тры месяцы таму, калі я вам гаварыў многае, жартуючы і не жартуючы. Вы хутка ў гэтым пераканаецеся. Шмат чаго я публічна вам нават сказаць не магу.

Проста будзьце акуратнымі і асцярожнымі. Мы гэта павінны зрабіць, каб заўсёды, як сёння, будаваць самастойна незалежную на міжнароднай палітычнай арэне краіну. Краіну сучасную і ўнікальную ў сваім спалучэнні заходне- і ўсходнеўрапейскай культур. Яны — наша агульная гістарычная спадчына.

Тое, што за гады незалежнасці мы змаглі захаваць у грамадстве гармонію розных традыцый і моў, навучыліся прымаць і цаніць дасягненні розных гістарычных эпох, паважаць канфесійны выбар адзін аднаго, сведчыць аб нацыянальнай і палітычнай сталасці нашага народа. Гэта значыць мы гатовы канчаткова пабудоваць нашу незалежную краіну.

Шматвяковая гісторыя краіны прадвызначыла нашу духоўную блізкасць з брацкімі народамі, нашу знешнеэканамічную, знешнепалітычную шматвектарнасць. Мы з'яўляемся не толькі гістарычным, але і сучасным цэнтрам Еўропы. За чвэрць стагоддзя мы сфарміраваліся ў культурна і духоўна адзіны незалежны беларускі народ.

Час ставіць нас перад новым выклікам. Выклікам, які выпрабуе на трываласць многія дзяржавы, саюзы, а таксама дружалюбныя і эканамічныя адносіны паміж

краінамі. Свет на мяжы змены эпох, якая зноў падзеліць яго гісторыю на да і пасля.

І кожны чалавек, які думае, задаецца сёння пытаннем: якое месца ў геапалітычнай прасторы ў бліжэйшым будучым зойме Беларусь? Не будзе пытання: «Хто мы? А хто там ідзе?» Будзе адно пытанне: «Дзе мы, дзе наша месца?» Месца наша тут, і, чаго б нам ні каштавала, нам трэба адстаяць яго. Яно належыць ужо не столькі нам, колькі нашым дзецям.

У свеце ідзе барацьба. Жорсткая. Нават бязлітасная. За тэрыторыі, рэсурсы, рынкі збыту, за гістарычную спадчыну і сфэры ўплыву. Мы ўпершыню за ўсю гісторыю незалежнасці знаходзімся пад прэсам беспрэцэдэнтнага інфармацыйнага націску. На коне бяспека людзей і суверэнітэт дзяржавы.

Я кажу адкрыта і без дваітныхсэнсаў: праз месяц ужо мы будзем вызначаць лёс нашай краіны. Калі толькі мы пойдзем па навязаных сцэнарыях услед за тымі, кім кіруюць замежныя лялечнікі, перастанем быць беларусамі. Беларусамі, якія ў самы цяжкі час выходзілі пераможцамі. Беларусамі, якія заўсёды ставіліся з вялікай павагай да таго, што было зроблена папярэднікамі. Беларусамі, якія заўсёды абаліраліся на спрадвечныя традыцыі ў культурным, навуковым, вытворчым, палітычным і грамадскім жыцці краіны.

Менавіта гэта пераемнасць зрабіла нас незалежным народам, самадастатковым і самастойным у выбары свайго лёсу. І сёння як ніколі мы павінны моцна трымаць у руках сваё мінулае, сучаснае і, галоўнае, будучае. Мы павінны захаваць суверэнітэт краіны, яе незалежнасць!

І апошняе. Праз месяц вы і толькі вы будзеце вызначаць не тое, хто будзе Прэзідэнтам, — гэта прасцей за ўсё. Вы будзеце вызначаць будучыню сваёй краіны. Мы з вамі пражылі разам чвэрць стагоддзя, як умелі, будавалі нашу Беларусь, як умелі, стваралі і гадавалі нашу моладзь, якая, на жаль, разнародная, але так было заўсёды. На яе крыўдзіцца няма чаго. Калі дзесьці яна не такая, значыць, не дапрацавалі мы.

Старэйшае, сярэдняе пакаленне, тэа, хто працуе, жыве, як і асноўная маса людзей,

правільна ацэньваюць сітуацыю ў краіне. І я ўсё больш сустракаюся з людзьмі, якія думаюць, разумнымі, талковымі працаўнікамі, усё больш і больш адчуваю нейкі жалі да сябе. Яны спрабуюць мяне ў чымсьці супакоіць. Дык вось, я вам скажу галоўнае (проста вярну вас у тое, аб чым заўсёды гаварыў): я ўжо напрацаваўся, я ўжо наеўся гэтай прэзідэнцкай долі.

Я ў гэтай прэзідэнцкай кампаніі не таму, што, учасціўшыся, трымаюся за гэта крэсла пасіпелымі пальцамі. Я лепшыя гады свайго жыцця, як і многія з вас, аддаў будаўніцтву гэтай краіны. Як маглі, як мог, так і будавалі. Як аказалася, не горш за іншых. Галоўнае, мы пазбеглі войнаў, жывём у бяспечнай, спакойнай краіне, дзе кожны, хто мае здзіца, можа выйсці на вуліцу ў любы час сутак і быць спакойным. Нам зайздросцяць людзі з іншых краін: нашы браты-расіяне, украінцы. А мы жывём і не разумеем, як гэта нам дасталася.

Гэта зрабілі мы з вамі, таму 9 жніўня без усялякага жалю (не трэба глядзець на Лукашэнку, што вось ён наш, ён з намі быў — жалі нам не саюзнік) вы павінны, як у народзе кажуць, узяць галаву ў рукі, падумаць і вырашыць пытанне. Лукашэнкі прыходзяць і сыходзяць, будуць іншыя. Ён не вечны, а жыццё на гэтым кавалку зямлі павінна прадаўжацца. Таму адкіньце ўсе эмоцыі. Сёння не да эмоцый, сёння гуляюць на вашых і маіх эмоцыях, выкарыстоўваюць так званыя новыя тэхналогіі, інтэрнэт і іншае. Мы павінны паказаць, што мы беларусы і добра разбіраемся ва ўсялякіх інтэрнэнтаўскіх хітрыках. Мы павінны дастойна прайсці гэты перыяд, а вы павінны вызначыць, з кім вы будзеце далей жыць і як будзеце будаваць сваю суверэнную незалежную краіну для сваіх дзяцей.

Дарагія сябры!

Дазвольце мне ў гэты дзень павіншаваць вас з Днём Незалежнасці, павіншаваць вас з тым, што мы з вамі пабудавалі сваімі рукамі. Няхай гістарычнае значэнне гэтай памятнай даты дае кожнаму новаму пакаленню беларусаў веру ў сябе, натхняе на новыя здзяйсненні ў імя нашай роднай Беларусі і міру на зямлі.

Моцнага вам здароўя, шчасця і добрабыту!

ВІНШАВАННІ З УСЯГО СВЕТУ

Віншаванні з Днём Незалежнасці паступілі на адрас Прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі і беларускага народа ад кіраўнікоў замежных дзяржаў, замежных палітычных і грамадскіх дзеячаў, паведамлілі ў прэс-службе беларускага лідара.

Кіраўнікі дзяржаў і беларускі народ павіншавалі Генеральны сакратар ААН Антонію Гутэрыш, Папа Рымскі Францыск, лідары Расіі, Кітая, ЗША, Індыі, Казахстана, Сербіі, Арменіі, Азербайджана, Украіны, Туркменістана, Малдовы, Таджыкістана, Узбекістана, Кыргызстана, Францыі, Германіі, Вялікабрытаніі, Швейцарыі, Швецыі, Латвіі, Нідэрландаў, Балгарыі, Аўстрыі, Італіі, Сан-Марына, Венгрыі, Эстоніі, Турцыі, ААЭ, Бахрэйна, Чэхіі, Японіі, Сінгапура, Рэспублікі Карэя, В'етнама, Ірана, Кубы, Венесуэлы, Пакістана, Егіпта, Манголіі, Зімбабвэ, Кеніі, Намібіі, КНДР, Дзяржавы Палесціна.

пляцоўку з крэсламі. Побач з імі — прадстаўнікі дыпламатычнага корпуса. У канцы цырымоніі «Беларусь памятае!» Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка паразмаўляў з ветэранамі.

Апоўдні ў Мінску стартавалі забаўляльныя мерапрыемствы: на пляцоўцы каля Палаца спорту можна было падсілкавацца на фуд-корце, падзівіцца і набыць вырабы на выстаўцы-кірмашы «Зроблена ў Беларусі». Дарэчы, ён працягвае працаваць сёння і заўтра.

А дзевятай гадзіне вечара каля стэлы «Мінск — горад-герой», дзе падрыхтавалі святочны гала-канцэрт «Беларусь бязмежная», гараджан чакалі артысты беларускай эстрады і харэаграфічныя калектывы.

Пасля святломузычнага фантагнага шоу на набярэжнай Свіслачы неба Мінска расквеціў святочны феерверк, залпы якога выпусцілі ў васьмі месцах горада. Мерапрыемствы, прысвечаныя Дню Незалежнасці, прайшлі ва ўсіх раёнах беларускай сталіцы.

Марыя ДАДАЛКА.

З таго моманту пачалося яго адраджэнне пасля нямецкага нашэсця. Мы ўсе рабілі ўнёсак у аднаўленне горада, а сёння радуемся мірнаму часу і прыгожай сталіцы».

Іван СІНЕЛЬШЧЫКАЎ падкрэсліў, што Беларусь за службу незалежнасць сваёй працай, партызанскім рухам і нашым укладам жыцця. «І правільна Прэзідэнт падымае сёння патрабаванні да народа, арміі. І мы, ветэраны, разумеем сваю адказнасць, бо прадстаўляем армію», — дадаў ветэран авіяцыі. Па яго словах, гэты дзень для яго

асаблівы: «З учарашняга дня рыхтаваў мундзір, перахываў. Сэрцайка б'ецца ад хвалявання».

На плошчы Перамогі для 50 ветэранаў размясцілі

Фота: Анатоль КІПЕШЧУКА.